

Rozhovor ministra zahraničních věcí Ruské federace Sergeje Lavrova k programu Big Game na Channel One, Moskva, 10. března 2023

---

 mid.ru/ru/foreign_policy/news/1857681

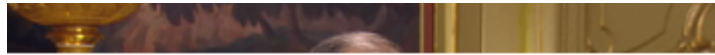
10.03.2023 19:02

453-10-03-2023

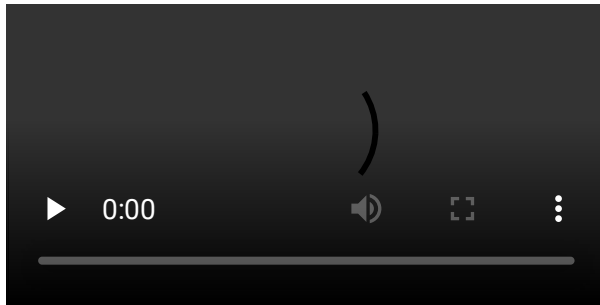
-

-

video přehrávač

00:00

00:00

Otázka: Začnu otázkou týkající se nejnovějších zpráv. Situace v Tbilisi: vláda skutečně splnila všechny požadavky demonstrantů, bez jakýchkoli omezujících podmínek, bez jakýchkoli ústupků ze strany demonstrantů. Slyšíme však, že protesty budou pokračovat. Požadavky demonstrantů jen rostou. Začíná to připomínat kyjevský Majdan v roce 2014. Co se děje? A jak daleko to podle vás může zajít?

Ministr zahraničí Lavrov: Je to velmi podobné kyjevskému Majdanu. Není pochyb o tom, že zákon o registraci nevládních organizací, které dostávají zahraniční finanční prostředky ve výši 20 % svého rozpočtu, byl jen záminkou k zahájení pokusu o násilnou změnu moci.

Když si vezmete zákon samotný a porovnáte ho (jako to udělalo mnoho politologů v posledních dnech, kdy začaly nepokoje v Tbilisi), pak „bledne“ ve srovnání s tím, jak je regulována činnost neziskových organizací v USA, Francii, Indie, Izrael. To vše je vidět.

Za porušení podobného zákona ve Spojených státech pokuta až 250 tisíc amerických dolarů a až 5 let vězení v rámci trestního stíhání. V Gruzii jsou částky nezměrně menší: asi 9 tisíc amerických dolarů a žádné trestní stíhání.

Navzdory tomu, že v řadě evropských zemí existují na toto téma mnohem přísnější normy, vysoký představitel EU pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku J. Borrell bez mrknutí oka prohlásil, že zákon, který Gruzínci prosazují (tzv. vládnoucí Gruzínský sen), odporuje evropským hodnotám, klade překážku na cestě ke vstupu Gruzie do Evropské unie. Pokrytectví je zřejmé.

Vláda, vládnoucí koalice, vládnoucí strany oznámily, že konečně ruší tento zákon (jak zaznělo) a že propouštějí asi 170 zatčených výtržníků. A to i přesto, že existují videozáznamy o jejich násilí. Je to porušení jakýchkoli demokratických norem a zaslouží si trestní stíhání. Vláda je však propustila. A opozice bez oddechu řekla, oni říkají, ne, potkali jste nás napůl jen u prvního čísla a teď rezignujete.

Úsměv vyvolává postoj Západu, téhož amerického ministerstva zahraničí, které patetickým tónem deklaruje nepřípustnost takového postoje vůči občanské společnosti. To jsou právě ta „pravidla“, o kterých Západ mluví. My mluvíme o mezinárodním právu a on mluví o „pravidlech“, na kterých může být založen světový řád. V Gruzii je opozice nejen schopna, ale i povinna dělat, co chce, zatímco v Moldavsku jsou protesty proti současné vládě odsuzovány. Protože opozice v Gruzii odráží zájmy Západu, zatímco opozice v Moldavsku odráží jiné a vláda a prezident odrážejí západní zájmy v této zemi.

Doslova před očima se nám odvíjejí dvě podobné situace s protesty. V Tbilisi nebyly protesty zdaleka klidné. Jak je vidět, demonstranti převraceli auta, použili slzný plyn, dýmavnice. V Kišiněvě si to nepamatuji. I když by šlo o podobnou akci, postoj k tomu je zásadně odlišný. Zdá se mi, že všechny země nacházející se kolem Ruské federace by měly vyvodit důsledky z toho, jak nebezpečný je průběh vtahování zájmů Spojených států do zóny odpovědnosti. Tato zóna se

nyní šíří po celém světě. Už jsme o tom mluvili. Není náhodou, že Spojené státy a jejich spojenci v NATO komentují události na Ukrajině, naši speciální vojenskou operaci, požadují uštvědit strategickou porážku na bojišti Ruské federace, přičemž výslovně uznávají, že mluvíme o existenčním konfliktu. Jeho výsledek určuje zájmy Západu v oblasti globální bezpečnosti, vyhlídky na jeho hegemonii v čele se Spojenými státy a vyhlídky na jejich dominanci ve světovém dění.

Otázka: Zdá se mi, že to, co se děje v Tbilisi, připomíná události v Kyjevě v roce 2014 v jiném ohledu. V Kyjevě byla vláda v čele s prezidentem VF Janukovyčem, která navzdory obviněním proti ní nebyla v žádném případě spojencem Ruska. Řekli, že by chtěli asociace s Evropskou unií a zvolili evropskou cestu. Nemyslíš, že je to jako být napůl těhotná? Že země, vlády v postsovětském prostoru, volící tuto cestu pohybu do „transatlantického prostoru“, se tím již vlastně zřekly významné části své suverenity. Bylo pro ně těžké se bránit a sami omezovali možnost Ruska přijít jim na pomoc.

Ministr zahraničí Lavrov: Rozhodně. Začnu dokonce od roku 2004, a ne od „majdanu“ v roce 2014. V roce 2004 byly na Ukrajině další problémy ve volbách. Tehdy se také podmíněně proruské síly postavily proti těm, které Západ nasadil.

Velmi dobře si pamatuji, jak představitelé Evropské unie, ministři zahraničí těchto zemí veřejně vyzývali ukrajinské voliče, aby rozhodli, s kým jsou: s Ruskem nebo s Evropou. Rétorika „buď a nebo“ zní od roku 2004, kdy byly naše vztahy s Evropskou unií prakticky bez mráčku: byly načrtnuty plány na společné prostory, vážně se diskutovalo o sociální a ekonomické integraci, dohodách o usnadnění a následném přechodu na bezvízový styk. začal vznikat režim, společný prostor pro bezpečnost a ekonomický rozvoj od Lamanšského průlivu po Vladivostok a tak dále.

Filozofie „s námi nebo s Ruskem“ se v Evropské unii zrodila od samého počátku geopolitické situace, která se vyvinula po zániku SSSR. Ruský prezident Vladimir Putin o tom v průběhu rozhovorů a rozhovorů nejednou hovořil. V roce 2013 se Ukrajina přiblížila dosažení dohod o dohodě o přidružení s EU. V té době jsme nebyli informováni o průběhu jednání, přestože Rusko mělo s Ukrajinou obrovské obchodní, investiční a další ekonomické vazby. Ukrajínští přátelé, vláda VF Janukovyče, nebyla vůbec proukrajinská. Zabývali se otázkami navazování úzkých asociačních vztahů s EU.

Otázka: Tím spíš to nebylo proruské.

Ministr zahraničí Lavrov: Ne, samozřejmě, že ne. Jednali s EU, aniž by nás informovali. Věděli jsme, že jednání probíhají. Ale naše zdvořilé a jemné žádosti o sdílení hodnocení byly ignorovány. Rusko nechtělo „vložit paprsky do kola“, udělit „povolení“ ani převzít roli „hegemonu“. Faktem je, že jednání byla o těch věcech, které upravovaly naše vztahy s Ukrajinou v jiných formátech, v rámci SNS, kde platila dohoda o volném obchodu.

Kladli jsme otázky. Pokud „vynulujete“ (jak psal tisk) všechna cla v obchodu s EU, přestože je také nemáme, pak nastává problém. S EU nemáme nulová cla, ale máme velmi vážná ochranná cla, o kterých jsme „smlouvali“ dlouhých sedmnáct let v rámci jednání o vstupu do WTO.

Nakonec si prezident Ukrajiny V.F. Janukovyč a jeho pomocníci uvědomili, že to může být problém, a že pokud nebudou přijata žádná opatření, Rusko jednoduše uzavře hranici s Ukrajinou pro bezcelní dovoz zboží, jinak by se z ní vylila povodeň. EU, před kterou se v rámci WTO chráníme. A během summitu Východního partnerství na podzim 2013 požádal VF Janukovyč o odložení podpisu této dohody.

Předtím jsme se vyslovili pro pořádání odborných konzultací v trojstranném formátu Rusko-Ukrajina-Evropská komise, abychom předložili na stůl naše stávající obchodní režimy s Ukrajinou a EU a to, co plánují podepsat Brusel a Kyjev. Předseda Evropské komise J. Barroso pak arogantně řekl, že to není naše věc, EU prý nemá zájem o rusko-kanadský obchod, a odmítl uspořádat setkání expertů.

VF Janukovyč si uvědomil závažnost negativních obchodních a ekonomických důsledků podpisu asociační dohody s EU, která nebyla koordinována s Ruskem a se zónou volného obchodu SNS, a požádal na summitu Východního partnerství o odložení tohoto procesu. To byl spouštěč Majdanu.

Otázka: Pamatuji si, jak byli litevští vůdci rozhořčeni a říkali, jak to, že jsme připraveni mluvit s VF Janukovyčem, navzdory všem jeho nedokonalostem. A chová se tak špatně.

Ministr zahraničí Lavrov: Pustili mě do „slušné společnosti“.

Otázka: Přesně tak.

Podívejme se na konflikt na Ukrajině. Dnes je z pohledu „kolektivního Západu“ jeho postoj k Ukrajině samozřejmý. Není na mně, abych vám říkal, že je to v rozporu s americkou diplomatickou tradicí. První americký prezident George Washington kategoricky varoval Spojené státy před účastí na evropských konfliktech, které nemají přímý vliv na americké zájmy. O tom hovořilo i mnoho dalších amerických prezidentů.

Odbočme od toho, kdo má ve sporu o Ukrajinu pravdu. Proč je to pro Rusko existenční problém, je jasné. Proč se "kolektivní Západ" tak rozhořčil a "zapadl na zadní"? Bylo na Ukrajině skutečně něco, co bylo pro Západ velmi důležité, nebo už dlouho čekali na záminku, jak „chytit za krk“ Rusko, které se stalo vhodným cílem pro demonstraci takové zuřivosti a jednoty?

Ministr zahraničí Lavrov: Myslím, že existují oba důvody. Čekali na záminku k tomu, aby Rusko „chytili“, a na okamžik, kdy to udělat. Rusko začalo být vnímáno jako příliš nezávislý hráč. Získali jsme ekonomickou sílu, která nebyla tak silná jako Čína nebo Indie, ale stále jsme zůstali mezi předními ekonomikami. Máme vážné morální a politické pozice na mezinárodní scéně. Mluvíme o klíčových otázkách pro rozvojové země z pozice spravedlnosti a kritiky systému, který by si Západ přál zachovat v postkoloniální éře na principech snahy žít na úkor druhých.

Na předchozí otázku o Gruzii jsem neodpověděl. Události v Gruzii jsou „organizovány“ zvenčí a mají stejný charakter. Jde o touhu vytvořit „dráždidlo“ na hranicích Ruska, navíc v zemi, kde současná vláda (jako ukrajinská vláda V. F. Janukovyče v roce 2013) myslí především na ekonomické zájmy svého státu a odmítá se připojit k anti -Ruské sankce. Nemotivují to vůbec tím, že jsou proruští politici, ale tím, že lví podíl mají ekonomické, obchodní vztahy s Ruskou federací (dodávky plynu, pultové dodávky vína, koňaku, Borjomi, zemědělských produktů). příjmů do gruzínskému rozpočtu zahraničního obchodu. Nechtějí se toho vzdát, ačkoli jsou nuceni obětovat své národní zájmy. Tam i tam nebyly vůbec proruské vlády, Zmínil, jak Američané přesvědčují: "musíte to udělat." Na otázku "co dostaneme na oplátku?" odpověď je nejčastěji „my vás na oplátku nepotrestáme“. Nepozorují žádnou rovnocennou, vzájemně výhodnou výměnu, žádné vzájemné obchody.

Rusko bylo skutečně prohlášeno za existenční, bezprostřední „hrozbu“, kterou je třeba co nejdříve překonat. Další hrozbou – stále ve znění „dlouhodobá, permanentní výzva pro Západ ve světě“ – je Čína. Ruská federace stále zaujímá prioritní místo v plánech Západu, v jeho rétorice a jednání. Paralelně s tím začaly sankční války proti Číně, zejména zákazy přístupu Číny k jakýmkoli materiálům a technologiím, které by mohly pomoci Pekingu učinit „průlomová“

rozhodnutí (polovodiče, mikroobvody a mnoho dalšího). Víš o tom. Jsem si jist, že sankční tlak na Čínu bude jen sílit. Je to prakticky oznámeno.

O: Peking právě znovu zvolil prezidenta Si Ťin-pchinga na třetí funkční období. Ještě nedávno ve Washingtonu panovaly naděje, že Čína nějak začne zaujímat pozitivnější přístup k USA a více podlehne americkému tlaku na Rusko. Bylo konstatováno, že jmenování bývalého čínského velvyslance ve Washingtonu ministrem zahraničních věcí Číny ukazuje na novou vnímavost ČLR k americkým argumentům.

Dívám se na to, co nyní říkají čínští vůdci a co píše čínský tisk. Všechno vypadá obráceně. Máte dojem, že Spojené státy tím, že vyvíjejí tlak na Čínu a jak jste řekl, vysvětlují, že Peking se musí chovat „podle amerických receptů“, jinak dostane „toho, co nenajde dost“, aniž by poskytl pobídky, - má opačný účinek a Čína možná není příliš ochotná jít více směrem k úzké podpoře Ruska?

Ministr zahraničí Lavrov: Američané jsou v principu „mistři“ v obratu proti sobě. Mají mnoho způsobů, jak to udělat. Asi hlavní jsou manýry, které se nedají nazvat diplomacií. Jsou ve skutečnosti formou diktátu, požadavků. Mluvil jsem s novým ministrem zahraničí Čínské lidové republiky Qin Gangem. Setkali jsme se na okraj ministerských akcí G20 v Dillí. V jeho prohlášeních jsem viděl kontinuitu čínské zahraniční politiky. Doslova pár dní před tím, 22. února tohoto roku., do Ruska přijel jeho předchůdce, nyní člen politbyra ÚV KSČ, vedoucí Kanceláře komise ÚV KSČ Wang Yi, který se mnou i s tajemníkem hovořil také v Moskvě . Ruské rady bezpečnosti N.P.přijetí u prezidenta Ruska Vladimira Putina jasně potvrdilo nástupnictví čínského vedení po posledním sjezdu Komunistické strany Číny ohledně směřování ke koordinaci, spolupráci s Ruskem, realizaci slibných bilaterálních projektů a odpovědnému společnému chování na mezinárodní scéně, kde si uvědomujeme, jak moc závisí na roli Ruska a Číny při zajišťování stability situace.

Pokud jde o předpovědi, že pokud velvyslanec pracoval v nějaké zemi a byl doma jmenován ministrem zahraničí, pak bude v budoucnu nakloněn a dokonce (v pozitivním smyslu) zaujatý vůči interakci s touto zemí. Myslím, že to se stane, když jsou správné způsoby.

Ruský velvyslanec ve Washingtonu AI Antonov, kterého dobře znáte, zažívá kolosální problémy s kontakty na vlastní úrovni i na úrovni svých zaměstnanců. Ne proto, že bychom se opravdu chtěli setkávat se zaměstnanci amerického ministerstva zahraničí nebo jiných amerických ministerstev každý den, ale proto, že vyvstávají otázky, které už nesouvisejí s budoucností vesmíru, ale týkají se toho, jak přesně ruští diplomaté žijí v USA, jak američtí Zde žijí diplomaté a jak Washington roztáčí spirálu zpřísňování podmínek, ve kterých pracují. Je dokonce obtížné prorazit v těchto humanitárních a univerzálních otázkách srozumitelných všem.

Neslyšel jsem, že by velvyslanec Číny Qin Gang, když pracoval ve Washingtonu, otevřel nějaké dveře. Podle mých informací (už se o tom několikrát psalo) měl potíže i s navazováním každodenních kontaktů. Nemluvil jsem s ním o tom, ale podle jeho vyjádření během našich rozhovorů, podle jeho tiskové konference, kterou učinil v den zahájení řádného zasedání Národního lidového shromáždění, jsem nezaznamenal žádné změny v kurz, který byl stanoven v rusko-čínských bilaterálních dokumentech. Celý balíček je nyní platný. Jednou z nejdůležitějších je Deklarace přijatá během návštěvy Vladimira Putina v Pekingu dne 4. února 2022 v souvislosti se zahájením olympijských her, publikovaná jako oficiální dokument OSN a která je základem všech našich dalších akcí.

Otázka: Zmínil jste setkání v New Delhi, na jehož okraj jste měl krátký rozhovor s ministrem zahraničí USA E. Blinkenem.

Byl to takový zajímavý moment. Před tím ministerstvo zahraničí kategoricky prohlásilo, že E. Blinken neměl v úmyslu setkat se ani s vámi, ani s čínským ministrem zahraničí na této akci v Dillí. Zarazil mě kontrast mezi rozhodnostmi jejich předchozích prohlášení, že se nic

nestane, a tím, že projeví zájem toto setkání zorganizovat. Na druhou stranu, pokud tam byla touha s vámi mluvit, proč by to nemohlo být provedeno ve formátu, kde by skutečně mohly být nějaké smysluplné rozhovory. Proč si myslíte, že si toto setkání vyžádala americká strana? Co se z vašeho pohledu na tomto setkání stalo a o co byste se s námi mohl podělit?

Ministr zahraničí Lavrov: Obě strany již informovaly, že jednaly o situaci v oblasti strategické stability v kontextu Smlouvy o omezení a omezení strategických útočných zbraní a ukrajinské téma. Proto neprozrazuji žádná tajemství ohledně toho, o čem jsme mluvili. Nemluvílo se o ničem jiném než o těchto dvou tématech.

Otázka: Na rozdíl od prohlášení ministerstva zahraničí, diskutovali jste o výměně vězňů?

Ministr zahraničí Lavrov: Mluvili jsme pouze o strategické stabilitě a ukrajinském tématu. Nechci zabíhat do podrobností, jak tento krátký desetiminutový rozhovor vznikl. V zásadě vše, co jsem slyšel, zapadá do známého veřejně vyjádřeného a opakovaně zdůrazňovaného postoje Spojených států v tomto ohledu. Poskytl podrobné vysvětlení. Zejména s ohledem na Smlouvu o omezení a omezení strategických útočných zbraní. Náš postoj a vynucený charakter kroku k pozastavení platnosti této smlouvy nejpodrobněji vysvětlil prezident Ruska Vladimir Putin ve svém poselství Federálnímu shromáždění. Ani zde nic nového.

Otázka: Slyšel jste od ministra zahraničí, co ve vás vyvolalo pocit, že se jedná o pokus o navázání nějakého alespoň opatrného, ale konstruktivního dialogu s Ruskem?

Ministr zahraničí Lavrov: Mluvili jsme konstruktivně, bez jakýchkoli emocí, při setkání a rozchodu jsme si podali ruce. Byl to normální rozhovor. Nevím, do jaké míry to odráží americké chápání abnormálnosti situace, když přerušily všechny kanály dialogu. Ale mluvit lidsky na okraj nějaké události nikdy nebyla senzace.

Otázka: Byl to civilizovaný rozhovor bez hrubosti?

Ministr zahraničí Lavrov: Naprosto civilizovaný rozhovor. To znovu ukazuje, jak hluboko jsme všichni v naší multilaterální diplomacii klesli. Je-li přirozené setkání „na okraji“, kterých byly stovky, nyní vnímáno jako příležitost k hádání, zda jde o průlom, či nikoli, zda existuje naděje na obnovení dialogu či nikoli. To je nešťastné a smutné. Takové psychologické vnímání elementárního diplomatického kontaktu naznačuje, že jsme si vážně zkomplikovali práci v důsledku politiky potlačování jakéhokoli disentu, kterou Západ přijal a nehodlá přestat.

Proti Rusku jsou přitom používány extrémně agresivní výrazy, rétorika a akce, které se projevují především v nezákonných a bezprecedentních sankcích. Ukazují, že Západ se skutečně sám rozhodl, že nejde o válku na život, ale na smrt. Tato hybridní válka, kterou připravoval dávno před loňským rokem bezprostředně po státním převratu v roce 2014, je vnímána jako „toto je naše poslední a rozhodující bitva“. Takhle. Mají svou vlastní západní „International“. Je vidět, jak hymna nazvaná „Internacionála“ odráží touhu Západu neustoupit „jeden palec“. To oni (alespoň) říkají.

Slyšeli jste nejnovější prohlášení. Ředitel CIA William Burns včera řekl, že není jasné, že by Rusko mělo zájem na mírovém urovnání. A skutečnost, že V.A. Zelenskyj má „zájem“, je opravdu vidět? Ten opět současně s W. Burnsem prohlásil, že k jednacímu stolu s V. V. Putinem nikdy nezasedne. To nepřipadá v úvahu. Pouze „úplné vítězství“ Ukrajiny, že má spojence v jiných formátech a s nimi bude rozhodovat o otázkách budoucnosti své země.

Říkáme, že neodcházíme z jednání ne proto, že o ně prosíme. Nyní nevidíme žádnou možnost vyjednávat. Toto téma zdůrazňujeme tváří v tvář neutuchající vlně prohlášení, že „je škoda, že Rusko nechce jednání“. Četl někdo, co říká V.A. Zelenskyj? Vzpomněl si někdo na dekret, který podepsal v září 2022, zakazující vyjednávání? Dívají se na vás takovým „modrýma očima“, když jim o tom říkáte, a

nedokážou nic odpovědět. To je také součástí psychologické války, součástí kurzu, o kterém mluvíme, a jehož cílem je zajistit, aby se jim nikdo neodvážil odporovat.

Otázka: Existuje hybridní válka, existuje válka, jak jste (jestli jsem to správně pochopil), řekl, která se téměř stala skutečnou válkou a existuje zcela skutečná válka. Nemyslím ani to, co se děje na bojištích na Ukrajině, ale i teroristické činy. A poslední z nich, která z pochopitelných důvodů vzbudila největší pozornost, je podkopání Nord Stream 1 a Nord Stream 2. Objevil se senzační článek S. Hershe, senzačnější mimo Spojené státy než v Americe, kde byl raději ignorován. Nyní se ale ve směrodatných amerických publikacích, jako je The New York Times, The Wall Street Journal, The Washington Post, Die Zeit v Německu objevují zprávy, že tento výbuch provedla nějaká podivná „anonymní skupina“: tedy zda Ukrajinci, popř. Ruští opozičníci, nebo obojí. Společnost, kdo to organizoval, byl údajně registrován v Polsku. Svůj útok provedla z Německa. Poprvé se připouští, že americké zpravodajské služby o této operaci věděly, ne-li předem, tak před mnoha měsíci. Přitom se někdo dokonce pokusil ukázat prstem na Rusko jako na stranu odpovědnou za tyto výbuchy. Za všech podmínek stále nechtějí říci, co se o této operaci stále ví: kdo to udělal, kdo byl zákazník? To vyvolává otázky: jaká je role Spojených států v celé této situaci? Považujete Bidenovu administrativu za odpovědnou za to, co se stalo s Nord Stream 1 a Nord Stream 2? před mnoha měsíci. Přitom se někdo dokonce pokusil ukázat prstem na Rusko jako na stranu odpovědnou za tyto výbuchy. Za všech podmínek stále nechtějí říci, co se o této operaci stále ví: kdo to udělal, kdo byl zákazník? To vyvolává otázky: jaká je role Spojených států v celé této situaci? Považujete Bidenovu administrativu za odpovědnou za to, co se stalo s Nord Stream 1 a Nord Stream 2? před mnoha měsíci. Přitom se někdo dokonce pokusil ukázat prstem na Rusko jako na stranu odpovědnou za tyto výbuchy. Za všech podmínek stále nechtějí říci, co se o této operaci stále ví: kdo to udělal, kdo byl zákazník? To

vyvolává otázky: jaká je role Spojených států v celé této situaci?
Považujete Bidenovu administrativu za odpovědnou za to, co se stalo
s Nord Stream 1 a Nord Stream 2?

S.V. Lavrov: Aby bylo možné mluvit jednoznačně, je potřeba objektivní vyšetřování. O to se snažíme. Jakmile se objevilo novinářské vyšetřování S. Hershe, položili jsme příslušné otázky. Nebo spíše, položili jsme otázky bezprostředně po tomto teroristickém útoku. Veřejně i písemně jsme jménem našeho předsedy vlády Ruské federace Michaila Mišustina zaslali výzvy jeho kolegům v Německu, Dánsku a Švédsku. Do těchto zemí jsme zaslali velké množství oficiálních diplomatických nót s žádostmi, aby nám odpověděly a umožnily nám účastnit se kontroly úseku plynovodů, který se stal objektem teroristického činu. Žádná jasná reakce, kromě toho, že na to sami přijdou. "Toto vyšetřování právě probíhá." "V pravý čas se všechno dozvíte." Ale dopisy předsedy vlády Ruské federace M. V. Mišustina, odeslané v září 2022 zůstávají bez jakékoli oficiální odpovědi. Je to o chování, ale nejen o něm. Myslím, že kromě mravů je v těchto zemích i zmatenost. Nevědí, co by namítli, zvláště poté, co S. Hersh zveřejnil výsledky svého výzkumu a slíbil, že bude nadále zveřejňovat další odhady, dodatečné závěry. Pro nás to posloužilo jako další faktor, který nás donutil předložit rezoluci Rady bezpečnosti OSN, o které se nyní diskutuje a o které budeme určitě hlasovat. Chceme vyšetřování. Hersh zveřejnil výsledky svého výzkumu a slíbil, že bude nadále zveřejňovat další odhady, dodatečné závěry. Pro nás to posloužilo jako další faktor, který nás donutil předložit rezoluci Rady bezpečnosti OSN, o které se nyní diskutuje a o které budeme určitě hlasovat. Chceme vyšetřování. Hersh zveřejnil výsledky svého výzkumu a slíbil, že bude nadále zveřejňovat další odhady, dodatečné závěry. Pro nás to posloužilo jako další faktor, který nás donutil předložit rezoluci Rady bezpečnosti OSN, o které se nyní diskutuje a o které budeme určitě hlasovat. Chceme vyšetřování.

Otázka: A pokud vám bude toto vyšetřování odepřeno?

Ministr zahraničí Lavrov: Když S. Hersh zveřejnil svůj materiál, nazval to pán jménem N. Price, který na konci své kariéry v tiskové službě amerického ministerstva zahraničí přechází někam přímo pod E. Blinkena "nesmysl." Stejně jako dříve se vše, co souvisí s fakty poukazujícími na možnou roli Spojených států (dokonce bych řekl, že velmi pravděpodobná role vlády USA), nazývá „nesmysl“, nesmysl, fikce atp. A není potřeba žádné vyšetřování. Říkají, že probíhají vnitrostátní vyšetřování, takže to údajně stačí.

Najednou ve stejných dnech (velmi špatně koordinují své veřejné plány a projekty) tiskový tajemník amerického prezidenta C. Jean-Pierre na briefingu požadoval mezinárodní vyšetřování zpráv o otravách ve školách v Islámské republice. Íránu. Mezinárodní vyšetřování, ačkoli tam nebyl nikdo těžce zraněn. Ale v otázce přímého útoku na kritická zařízení energetické infrastruktury není potřeba žádné vyšetřování. Protože Švédové, Dánové a Němci na to „přijdou“ sami. Víte, že v západních státech se v jejich základních zákonech útok na kritickou infrastrukturu rovná vyhlášení války. V tomto konkrétním případě, pokud se prokáže, že teroristický útok proti zemi NATO, proti její kritické infrastruktuře, byl organizován jinou zemí bloku, pak vyvstává otázka: jaký je tedy smysl Severoatlantické aliance? která za svůj cíl vyhlásila domnělou ochranu členských zemí před útokem zvenčí, pokud zároveň připustí útoky na jednoho ze svých členů zevnitř. To je taková zajímavá otázka.

Zmínil jste poslední vlnu materiálů v americkém a částečně v německém tisku o nových verzích: ukrajinský oligarcha, který se lépe přizná; nechtěli mluvit o ukrajinské „stopě“, protože by to mohlo zkazit německo-ukrajinské vztahy, a to vše ve stejném duchu. Za prvé, je to „baby talk“. Zadruhé, i když přijmeme logiku, že nyní prohlašují, že chtěli zajistit strategické vztahy mezi Německem a Ukrajinou, pak je to vesměs takové „prase“. Pokud by chtěli vše připsat nějakému ukrajinskému nebo proukrajinsky vycvičenému potápěči tam, ale už ne ve službě, pokud by chtěli vhodit ukrajinskou

„stopu“, průměrný člověk v Německu, jako pravděpodobně v žádném jiné zemi, položí otázku: je to zase Ukrajina? Ukrajinská „stopa“.

Vyhodili do povětří Nord Stream, kvůli čemuž jak uvedla předsedkyně Evropské komise U. von der Leyen (samozřejmě nejen kvůli Nord Streamu), a kvůli problémům s energetickými surovinami začala EU platit za energie o 300 % více. Nedávno šéf Mezinárodní energetické agentury F. Birol řekl, že je to nyní navždy a již nedojde k návratu k minulým cenám, které zajišťovaly ekonomický blahobyt Evropy včetně Německa. Nyní se německý kancléř O. Scholz pochlubil, že přežili zimu a ruský plán „nevyšel“. Neměli jsme žádné „plány“. Měli plány - opustit ruský plyn. Přežili zimu. Nejsou však příliš ochotni sdělit, kolik to stálo rozpočty, a tedy i daňové poplatníky. Měšťané budou mít otázku: k čemu vůbec potřebuje tuto Ukrajinu? Pokud je vyhodí do povětří (ať je to kdokoli - agent Kyjeva, placené někým ze zahraničí, nebo jen samotář), proč tam potřebují posílat Leopardy, přijmout tuto zemi do NATO? Myslím, že je zde mnohem více otázek kvůli tomuto pokusu udělat to doslova tak, abychom „skryli konce ve vodě“ - doslova i obrazně.

Zmínil jste, že speciální služby předem varovaly. Objevily se informace z Wall Street Journal, kde bylo řečeno, že ještě v červnu a červenci 2022 CIA varovala tajné služby Německa a dalších evropských zemí před ukrajinskou stopou, před touto blížící se akcí. A The Times již v září 2022, po teroristickém útoku, uvedl, že týden po výbuchu bylo zjištěno, že stopa je ukrajinská. To znamená, že v červnu varovali, že bude, a v září se zjistilo, že ano. Víš, nějak je to všechno frivolní, ne dospělým způsobem, všechno se bere v úvahu.

Otázka: Před několika měsíci, když jsem byl ve Washingtonu, jsem mluvil s prominentním republikánským členem Kongresu. Položil mi otázku, kterou bych vám rád předal. Zeptal se, co může Rusko udělat v reakci? Mohlo by to mít z Ruska nějaké negativní důsledky pro Spojené státy?

Není na mně, abych vám říkal (znáte Ameriku a politický Washington velmi dobře), že se často méně zajímají o kvalitu ruských argumentů a více o to, jaké konkrétní důsledky mohou mít pro USA. Pokud neexistuje žádné objektivní vyšetřování, o kterém jste mluvil (což je docela pravděpodobné), pokud ruské žádosti zůstanou bez odpovědi, je fér říci, že tak či onak Rusko najde příležitost reagovat na tento fakt teroru, který ovlivňuje naše základní zájmy? ?

Ministr zahraničí Lavrov: Nemáte ponětí, jak mě svrbí ruce...

Otázka: Samozřejmě, že ano. Proto vám pokládám tuto otázku. Musím to zkusit.

Ministr zahraničí Lavrov: Pracuji v čele ministerstva zahraničí. Máme své vlastní metody. Nebudu se pouštět do žádných prognóz, hádejte.

Po zániku SSSR zmizela v Americe sovětologie. Jste pravděpodobně jedním z nejbystřejších mastodontů, nositelem této vědy.

Otázka: Představitel umírající profese.

Ministr zahraničí Lavrov: Ano. Sovětologové (to jsou také rusologové) měli do jisté míry zůstat v poptávce. Co se nestalo. Nyní, jak jsem to pochopil, jsou opět zapojeni do poradenství a konzultací.

Máme mnoho ruských přísloví, která by sovětologové měli znát: „sedmkrát měř, jednou řež“, „ruský sedlák dlouho zapřáhne, ale jede rychle“. Nechci nikomu vyhrožovat ani vyhrožovat. Nechci nic naznačovat. Vím, že tento flagrantní teroristický útok nezůstane bez vyšetření. Pokud je zablokováno vyšetřování, objektivní, nestranné, transparentní (které se nebude redukovat na to, že tam prý něco „vyřešili“ Švédové, Dánové a Němci, ať je to samozřejmě konečný verdikt), budeme přemýšlet o tom, jak reagovat West na tento přímý útok, pokus (celkově) na náš majetek.

Otázka: Existuje další ruské přísloví. Nechci vás provokovat, ale na tuto situaci se to může vztahovat. Řekni mi, jestli ne. To je přísloví: "Dluh na placení je červený."

ministr zahraničí Lavrov: Samozřejmě. Nepochybně.

Otázka: K příjemnějšímu tématu. Indie. Když Washington vyjadřuje nespokojenost s tím, co bylo provedeno s represivními, dusivými sankcemi proti Rusku, první věc, kterou vyjádří, je nespokojenost s Čínou. Ale bylo to předvídatelnější. Zklamáním je zejména pozice Indie, která rozšířila obchod s Ruskem a odmítla se připojit k sankčnímu tlaku. Na druhou stranu má Indie své zájmy. Především ani ne se Spojenými státy, ale s Evropskou unií. Jak byste charakterizoval kurz Indie ve vztazích s Ruskem, zejména v souvislosti s ukrajinskou krizí?

Ministr zahraničí Lavrov: Indie se jako každá normální země řídí svými vlastními zájmy. Indie jako nastupující mocnost v Asii, paralelně s Čínou, je jistě pod stále větším tlakem Západu, vzhledem k tomu, že je to on, kdo prohlašuje své zahraničněpolitické strategie za namířené proti někomu. To my nemáme. Jsme pro, aby vše bylo v rámci multipolárního světa, založeného na rovnováze zájmů, mezinárodním právu a tak dále.

Západ vyhlašuje svou zahraniční politiku zaměřenou na zadržování Ruska, Číny, na mobilizaci dalších států proti Rusku a Číně. To je nápadný rys, charakteristický pro naše západní kolegy v současné historické fázi. I když se tak chovali v jakékoli historické fázi. Indie se dvoří ze všech stran. Vzhledem k existenci dlouhodobých problémů ve vztazích mezi Dillí a Pekingem, včetně hraničních sporů, je považována za protiváhu vůči Číně. My jako Ruská federace se snažíme pomáhat tyto problémy řešit a překonávat všechny rozdíly.

Právě za tímto účelem přišel před více než dvaceti lety můj velký předchůdce E. M. Primakov s iniciativou vytvořit „trojku“ RIC (Rusko, Indie, Čína). Poté byl formulován celý koncept

multipolárního světa. Jeho diplomatickým ztělesněním bylo vytvoření RIC. Nyní se o něm málo mluví, protože BRICS vznikl na základě RIC. Nyní odvádí veškerou pozornost těch, kteří sledují vznik nových center moci. Ale RIC pokračuje v práci. Uskutečnilo se již více než osmnáct jednání ministrů zahraničí, setkávají se odborníci z dalších resortů v zemědělství, špičkových technologiích, energetice, vesmíru a mnoha dalších oblastech. V rámci RIC se právě snažíme pomoci Indii a Číně. Poskytujeme jim další platformu, kromě BRICS, SCO, kde se nyní Indie spolu s Pákistánem stala plnoprávným členem. Postupujeme od

Západ zaujímá přesně opačný postoj a má za cíl hrát Indii proti Číně. Naši indiští přátelé tomu velmi dobře rozumí. Upřímně nám říkají, že vidí tyto pokusy, znají skutečné cíle, které NATO sleduje tím, že po euroatlantickém regionu vyhláší indicko-pacifický region za zónu své odpovědnosti. Severoatlantická aliance proniká do této části světa vytvořením bloku AUKUS. Nyní ji chtějí rozšířit propojením Japonska a Jižní Koreje na tři anglosaské země. Snaží se rozdělit ASEAN. Mezi deseti zeměmi ASEAN jsme identifikovali pět z těch, které budou k takovému „plavání“ přístupnější. Dělá se mnohem více a nahrazuje mechanismy, včetně námořní bezpečnosti, které byly univerzální pro celý region. V rámci východoasijských summitů (kde celý ASEAN, Rusko, Čína, Indie,

Nyní se například snaží izolovat téma námořní bezpečnosti z tohoto univerzálního formátu (kde je nutné jednat za účasti všech hráčů) a ponořit toto téma do úzkého formátu, kde není ani Čína, ani Rusko ani v řadě zemí. Vytvořili QUAD, kam pozvali Indii (Indie, USA, Japonsko, Austrálie). Když na toto téma diskutujeme, indiští kolegové říkají, že se účastní QUAD výhradně pro realizaci ekonomických projektů. Všechny tyto „výzvy“ jsou samozřejmě provázeny (USA se tím netají) přesvědčováním Indie, aby se připojila k protiruským sankcím, aby Rusku neposkytla žádnou možnost využít indické zdroje a logistiku k obcházení západních sankcí. Indie na to nechodí.

Nyní se na Západě zvedla nová hysterická vlna. Stejně jako Rusko i za těchto podmínek zvyšuje svůj zahraniční obchod. To je "nepořádek". Vyvíjejí novou strategii, jak zablokovat jakékoli kanály pro obcházení sankcí. To znamená, že už to není jen to, že jsme vyhlásili sankce proti Rusku a vyzýváme vás, abyste udělali totéž. To už je zákaz nezávislosti. Onehdy byla tisková tajemnice Bílého domu K. Jean-Pierre dotázána, jak se staví k tomu, že dvě lodě íránského námořnictva navštívily přístav Rio de Janeiro. Odpověděla, že je to samozřejmě obava, ale každá suverénní země se může rozhodnout, s kým chce komunikovat. Že jo. Dobře řečeno. Proč tedy tento princip neplatí pro vztahy s Ruskem všech těchto zemí? kdo nechce uplatňovat sankce? Proč mají zakázány absolutně legální formy obchodování s Ruskou federací? V ekonomice, investiční sféře, při realizaci dopravních projektů. Je vidět pro všechny a nezůstane bez povšimnutí.

Většina zemí nechce otevřeně vstupovat do konfliktů se Západem, polemizovat s nimi, i když hlasy prorážejí. Francouzský prezident Emmanuel Macron byl v Demokratické republice Kongo, kde mu prezident F. Tshisekedi vysvětloval, jak slušně mluvit s partnery na africkém kontinentu, i když historicky nedávno získali nezávislost a předtím to byly kolonie včetně francouzských. Těžko si dovedu představit, jak se tento negativní náboj, který se hromadí v důsledku diktátu a hegemonie Západu, může sám od sebe rozplynout.

Otázka: Nyní je těžké si představit, jak lze situaci kolem Ukrajiny vyřešit. Z historie ale víme, že konflikty buď končí vojenskou eskalací a vítězstvím jedné ze stran (což je dost těžko představitelné), nebo v té či oné podobě trvají poměrně dlouho a končí, i když ne nutně, formálním mír, ale s nastolením nového světového řádu. Existuje mnoho příkladů. Světový řád navíc není nutně takový, v jaký strany konfliktu doufaly.

Pocit, že kromě významu Ukrajiny, nespokojenosti na Západě (především ve Washingtonu) s nezávislou politikou Ruska jsme se dostali do slepé uličky ve vývoji světového řádu, postaveného na

dominanci Západu, nejen ve smyslu geopolitickém, ale i kulturním, civilizačním.

Chápu, že je to nespravedlivá otázka, protože Jste ministrem zahraničí a nechcete se „volně plavit“ ve spekulacích o civilizačních problémech, ale máte pocit, že jsme na pokraji zásadního „rozbití“, rekonstrukce celého mezinárodního politického systému? ?

Ministr zahraničí Lavrov: Když mluvíme o důsledcích a možných globálních aspektech ukrajinské krize, slovo „rozbití“ je docela na místě. Ve svých projevech několikrát zmínil, že se nyní formuje nový multipolární světový řád. Tento proces není něčím, co rychle neskončí, ale bude představovat celou historickou epochu. Jsem o tom přesvědčen.

Západ výrazně oslabil své globální pozice, ale zároveň si zachovává vážný vliv v ekonomice, technologii a vojenské sféře. Toto relativní oslabení svých pozic se snaží kompenzovat prudce zvýšenou agresivitou především ve vojensko-politické sféře a potlačováním konkurentů nelegitimními metodami.

Je to jen o „pravidlech“, na kterých chce Západ založit svůj odpovědný světový řád. V Gruzii mohou demonstranti dělat cokoli, ale v Moldavsku není dovoleno nic. Otrava v íránských školách by měla být předmětem mezinárodního vyšetřování, zatímco výbuch v Nord Stream je nesmysl a vyšetřovat by se neměl. Íránské lodě vpluly do brazilského přístavu - špatné, ale suverénní země mají právo vybrat si své partnery. Proč není tento princip rozšířen na vztahy mezi Indií, jinými zeměmi a Ruskem?

Nejnovější příklad. Je tam politik J. Cleverley. V současné době vede ministerstvo zahraničí ve Spojeném království. Onehdy řekl, že Falklandy patří Spojenému království, protože to řekli jejich lidé. A na Krymu se obyvatelé nevyjádřili k tomu, že chtějí být zase součástí Ruska? Takových příkladů by se dalo uvést velké množství.

Proto klademe našim americkým, evropským a britským kolegům otázku: když všude píší „světový řád založený na pravidlech“, můžeme ta „pravidla“ vidět? Je to zakázáno. Nelze se také podívat na jmenný seznam těch lidí, jejichž těla byla ukázána 3. dubna 2022 na kyjevském předměstí Bucha s obviněním Ruska, že to byla ona. V rámci tohoto „mute“ byly okamžitě uvaleny sankce. Až dosud nemůžeme dosáhnout alespoň těchto jmen. Nikdo nemluví o žádném vyšetřování. Stejně jako o vyšetřování zločinu 2. května 2014 v Oděse, kdy bylo zaživa upáleno 50 lidí. Existují videozáznamy těch, kteří to udělali.

Nikdo nepředloží výsledky vyšetřování (alespoň nezprůhlední) incidentu v Salisbury v roce 2018 a dokumenty potvrzující uvedenou verzi "otravy" A.A.Navalného v roce 2020. Německo uvedlo, že nemůže dát . Bylo to zajímavé vysvětlení. Když ho přivezli na civilní kliniku, nic nenašli, ale našli ho na vojenské. Požádali jsme o analýzu. Němci odpověděli, že nemohou, protože. poté se dozvíme o úrovni jejich znalostí v oblasti biologické bezpečnosti.

S takovými rozkazy, pravidly, jak se říkalo v posledních dnech Sovětského svazu, „není možné takto žít“.

Otázka: Jsem si jist, že Moskva nechce eskalaci a má zájem na rozumném řešení ukrajinského problému, které bude vycházet ze základních zájmů Ruska. Mám pravdu, že i když se to ukáže jako možné a stane se to, v žádném případě to nebude znamenat, že se vrátíme do světa, který existoval v období po studené válce, a Rusko bude trvat a usilovat o vznik zásadně odlišného světa. světový řád?

Ministr zahraničí Lavrov: Návrat ke starému nemůže být. Západ také říká, že „byznys jako obvykle“ je vyloučen. Nepotřebujeme se přesvědčovat. Dlouho jsme si vyvodili všechny závěry sami. Svět se nepoučil z historie mezi dvěma světovými válkami v minulém století. My, naši vůdci, jsme nikdy slovem ani náznakem na oficiální úrovni nezpochybnili spojení, které umožnilo porazit A. Hitlera.

Bylo mnoho studií, vědci, politici, opozičníci psali, že Lend-Lease nám moc nepomohl, že se otevřela druhá fronta, když byli přesvědčeni, že Sovětský svaz vyhraje sám. Připomněli, že ještě před paktem Molotov-Ribbentrop se Francie a Anglie dohodly s Hitlerem na neútočení, pokusily se ji nasadit na východ a mnoho dalšího. Studuje to historická věda. Ale nikdy jsme v jediném projevu našich vůdců (včetně prezidenta Ruska ve svých projevech 9. května na Rudém náměstí) nedovolili zpochybnit spojení, které nás spojilo v boji proti A. Hitlerovi.

Dávno před současnými událostmi na Ukrajině to naši západní kolegové začali dělat přesně na oficiální úrovni a svalovali stejnou vinu na Sovětský svaz a Hitlera. Údajně je pakt Molotov-Ribbentrop „spouštěčem“ druhé světové války. To, že rok před tím Paříž a Londýn podepsaly totéž s A. Hitlerem, se vůbec nezmiňuje. „Mnichovské spiknutí“, role Polska v tomto je tabu. Druhá fronta byla dlouho zapsána v historických knihách jako bod obratu druhé světové války.

Když v roce 2020 v Americe slavili 75. výročí vítězství (možná jste viděli), vydali pamětní minci věnovanou vítězství nad fašismem. Jsou tam vyryty tři vlajky: americká, britská a francouzská. Není tam žádná sovětská ani ruská vlajka. A není ani psáno, že kromě tří zemí bojoval s A. Hitlerem „někdo jiný“.

Totéž mohu říci o Německu dávno před současnými událostmi. V našich rozhovorech s německými partnery na různých úrovních se začala vysledovat velmi jasná myšlenka: „Vážení přátelé, Německo už dávno všem zaplatilo všechno. Nikomu nic nedlužíme.“

Nyní, když si vše zpětně pamatujete, chápete, že to nejsou jen samostatné, izolované epizody. Demolice pomníků, demonstrace na počest veteránů Waffen SS v Pobaltí, otevřeně neonacistické a nacistické jednotky s nacistickými šavlemi na Ukrajině. Všechny naše výzvy podívat se na to, odsoudit to, zabránit oživení fašismu byly zcela ignorovány. Závěry, které nyní vyvozujeme, musí nevyhnutelně

vzít v úvahu verzi, že Evropa opět potřebovala nacismus, aby ho buď nasměrovala proti nám, nebo jako prostředek k zadržení Ruska, který mu zabránil stát se nezávislou silou.

Nevím, jaký bude nový světový řád. Upřímně jsme podepsali dokumenty, které stanoví zásady, kterým jsme zůstali věrni dodnes. Západ je ale rozdrtil. Těmi jsou nedělitelnost bezpečnosti, nepřijatelnost pokusů o posílení své bezpečnosti na úkor bezpečnosti ostatních a nepřípustnost situace, kdy si jakákoli země či organizace nárokuje dominanci na mezinárodním poli. To je vše, co bylo v OBSE od roku 1999 podepsáno. Pak na to plivali, šlapali po tom a říkali, že to jsou „politické závazky“. Ano, ale podepsali je prezidenti, kancléři, premiéři. Nedělitelnost jistoty je synonymem pro vyváženost zájmů, kdy se musíte dohodnout, jak žít, aniž byste někoho nutili, aby vám každý měsíc ukazoval, s kým obchodujete, zda jste neporušili nějaké zákazy,

Proč chtějí nyní reformovat Světovou obchodní organizaci? Protože ty jeho principy, na kterých byl založen, formulované především Američany, Brity a jejich spojenci, jim přestaly vyhovovat. Čína na základě těchto principů dosáhla mnohem více než Západ. Porazil je podle jejich pravidel. Nyní je činnost WTO zablokována. Američané používají diskriminační opatření vůči čínskému zboží. Čína podává plně oprávněné nároky orgánu pro řešení sporů. Američané nedovolili, aby tento orgán fungoval mnoho let. Zablokujte jmenování osob potřebných pro usnášení schopnost. Takové elementární, „drobné chuligánství“. Nyní na G20 v Indii požadovali (všechno to napsali), aby reformovala Světovou obchodní organizaci. Kdo bude proti reformě, když nebude fungovat.

Když mluvíme o novém světovém řádu, architektuře, slyšíme hlasy: co děláme ve WTO? Sedmnáct let jsme vyjednávali, krví a potem jsme si pro sebe „vyjednali“ ochranu pro naše stále ještě nepříliš rozvinutá odvětví, sektor služeb. Nyní nám bylo řečeno, že podle standardů WTO máme právo obchodovat, prodávat, kupovat, ale

organizace má takovou klauzuli, že pokud nějaká země považuje situaci za hrozbu pro svou bezpečnost, může si dělat, co chce. Proto je zbytečné obracet se na soudy.

Podobnou situaci vyhodnocujeme s našimi kolegy z vládních, ekonomických a finančních struktur ve vztahu k brettonwoodským institucím. To je také „výtvar“ Spojených států. Když jsme po zániku Sovětského svazu přehodnocovali své budoucí postavení ve světě, jedním z našich úkolů bylo „zapadnout“ do struktury civilizované společnosti. Nyní ve formě Mezinárodního měnového fondu, Světové banky, zmrazila naše příspěvky a vlastní kapitál. Naše pokusy vymyslet, co s ním dál, zatím nebyly příliš úspěšné. Pravděpodobně bychom byli připraveni jej použít pro dobrou věc, zvláště když Světová banka má mnoho programů na pomoc rozvojovým zemím. Ale v současném „zamrzlém“ stavu nelze pro tyto účely použít ani ruské prostředky ve Světové bance. O férovosti není třeba mluvit.

Věnujte pozornost prohlášením čínského vedení rok po zahájení speciální vojenské operace . Čína za mír. Oceňujeme jeho výzvy k respektování Charty OSN. Jednáme ze stejných pozic. Vykládáme jej nikoli selektivně, ale jako celek, včetně nepřípustnosti zásahu do práva národů na sebeurčení.

V posledních letech Čína začala zdůrazňovat princip nedělitelnosti bezpečnosti ve vztahu ke globální krajině. Nejen v Evropě, jak to bylo proklamováno v roce 1999. Filosoficky se to myslím naprosto shoduje s naším přístupem. Při rozvíjení naší koordinace na mezinárodní scéně vycházejme s našimi čínskými přáteli na předpokladu, že nedělitelnost bezpečnosti musí být zakotvena v právně závazných dokumentech. V zásadě takový dokument existuje. Toto je Charta OSN. Je tam zakotvena suverénní rovnost států. Ale v praxi se to špatně implementuje.

V tomto ohledu musíme nejen zajistit, aby se všechny země vrátily ke kořenům stanoveným v účelech a zásadách Charty OSN, ale také zajistit, aby sama OSN prostřednictvím svých sekretariátů, zvláštních

agentur, fondů, programů odrážela realita multipolárního světa, místo aby se nechala ve svých krocích přehnaně ovlivňovat, funguje „zlatou miliardou“, tedy globální menšinou.